

BALKANIN SOTA JA PORVARILLINEN SHOVINISMI

Balkanin sota lähenee loppuaan. Adrianopolin valtaus merkitsee bulgariaalaisten ratkaisevaa voittoa, ja kysymyksen painopiste on siirtynyt lopullisesti sotatoimien näyttämöltä niin sanottujen suurvaltojen välisten torailujen ja juonittelujen näyttämölle.

Balkanin sota on eräs rengas niiden maailmantapahtumain ketjussa, mitkä merkitsevät keskiaikaisuuden romahdusta Aasiassa ja itä-Euroopassa. Yhdistyneiden kansallismaitioiden muodostuminen Balkanilla, paikallisten feodaalien harjoittaman sorron kukistaminen, Balkanin kaikkien eri kansallisuuksien talonpoikien lopullinen vapauttaminen tilanherrojen ikeen alta,—tällainen oli se historiallinen tehtävä, mikä Balkanin kansoilla oli ratkaistavanaan.

Balkanin maiden kansat olisivat voineet ratkaista tämän tehtävän kymmenen kertaa helpommin kuin nyt ja sata kertaa pienemmillä uhreilla, jos olisi muodostettu Balkanin liittotasavalta. Täydellisen ja johdonmukaisesti toteutetun demokratismin oloissa ei olisi ollut mahdollista sen enempää kansallisuussorto, kansallinen eripuraisuus kuin uskonnollisten eroavuuksien syventäminenkään. Balkanin kansoille olisi turvattu todella nopea, laaja ja vapaa kehitys.

Mikä historiallinen syy aiheutti sen, että Balkanin elintärkeät kysymykset ratkaistiin porvariston ja hallitsijasukujen etujen sanelemalla sodalla? Pääsyyinä oli Balkanin proletariaatin heikkous ja sen lisäksi mahdikkaan Euroopan porvariston taantumuksellinen vaikutus ja sen harjoittama painostus. Tämä porvaristo pelkää sekä kotimaansa että Balkanin todellista vapautta, se pyrkii vain hyötymään toisten kustannuksella, se lietsoo shovinismia ja kansallisuus-

vihaa helpottaakseen rosvouspolitiikkansa harjoittamista ja vaikeuttaakseen Balkanin sorrettujen luokkien vapaata kehitystä.

Balkanin tapahtumien yhteydessä ilmenevä venäläinen shovinismi on yhtä inhottavaa kuin eurooppalainenkin. Ja kadettien verhottu, rusoinen, liberaalisilla korulauseilla väritetty shovinismi on vieläkin inhottavampaa ja vahingollisempaa kuin mustasotnialaisten sanomalehtien karkea shovinismi. Nämä sanomalehdet yllyttävät avoimesti Itä-valtaa vastaan,— tässä maassa, joka on Euroopan maista kaikkein takapajuisin, kansoille on turvattu (huomautamme sulkeissa) paljon suurempi vapaus kuin Venäjällä. Kadettilainen „Retsh” lehti taas kirjoitti Adrianopolin valtauksen johdosta: „uudet olosuhteet tarjoavat Venäjän diplomatialle täyden mahdollisuuden esiintyä päättäväisemmin”...

Hyviäpä ovat ne „demokraatit”, jotka eivät ole ymmärtävinään sitä, että puhe voi olla päättäväisyydestä vain shovinististen tarkoituksien ajamisessa! Ei siis ihme, että Rodzjanon päivälliskutsuille, maaliskuun 14 päivänä, kokoontuivat yksissä miehin Miljukov ja Jefremov, Gutshkov, Bennigsen, Krupenski ja Balashov. Nationalistit, lokakuulaiset ja kadetit — he ovat vain iljettävän, vapautta itsepintaisesti vihaavan porvarillisen nationalismin ja shovinismin erilaisia vivahteita!

„Pravda” № 74,
maaliskuun 29 p:nä 1913
Allekirjoitus: V. I.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan